

Rifflsee rondwandeling

Tieflehn - Hirschtal - Rifflsee - Taschachtal - Taschachalpe - Tieflehn

***** - 9,5 Km - 700 Hm - 6:00 uur

In het Pitztal zijn veel prachtige wandeltochten te maken, deze naar de Rifflsee moet je zeker doen als je in de buurt vakantie houdt.

Het is een stevige klim via een leuk bergpaadje om bij het hooggelegen meertje te komen, met onderweg alsmar dat mooie uitzicht op de gletsjers rondom.

Rond het meer is het vlak lopen en vooral genieten van de bijzondere natuur op ruim 2200m. Daarna volgt een gemoedelijke afdaling over een goed begaanbaar bergpaadje met nog meer fantastische uitzichten. Na een imposante waterval gaat het via een Alpe met een gezellig terras terug naar de startplaats.

Met de kabelbaan omhoog kan ook, maar na een flinke inspanning voor het eerst op de Rifflsee uitkijken geeft natuurlijk veel meer voldoening dan hetzelfde uitzicht vanuit een bankje in een gondel.

De eerste keer dat wij dit liepen was het stralend blauw en was het boven werkelijk schitterend. De tweede keer waren we in gezelschap van vrienden en gingen we wel met de kabelbaan omhoog. Toen liepen we boven in de wolken en was het zo mogelijk nog mooier.

Deze rondwandeling beginnen we bijna achterin het Pitztal bij het dorpje Tieflehn. Het gehucht ligt op 1670m en bestaat uit enkele woningen en hotels links van de hoofdweg. Rechts ligt een ruime sintelparkeerplaats vanwaar we gelijk al een heerlijk uitzicht hebben naar de gletsjers op de Weiskamm achter in het Pitztal, rond de grens met Italië.

Wie toch liever met de kabelbaan omhoog gaat moet nog één dorpje verder rijden, naar Mandarfen. Centraal in Mandarfen is de grote parkeerplaats rond het dalstation van de kabelbaan niet te missen.

Als gewoonlijk wordt snel de wandeluitrusting weer in orde gemaakt, en als alle wandelschoenen zijn gestrikt en de wandelstokken weer op de juiste lengte zijn afgesteld, beginnen we aan de geplande dagtocht door eerst een stukje langs de hoofdweg door te lopen richting Mandarfen.

Vorbij aan de laatste bebouwing van Tieflehn lopen we naar de brug over de Pitze en steken deze over. Aan de overzijde gaan we rechtsaf, een geel bord geeft daar aan dat de looptijd naar Riffelseehütte via het Hirschtal 3 uur is.

We volgen de Pitze even tot het gaat stijgen naar het bos, en net voor we het bos in gaan gaat het scherp linksaf omhoog de berghelling op. Ook daar staat weer een bordje. Al snel begint het nu flink te stijgen en volgen de haarspeldbochten elkaar steeds sneller op tussen het struikgewas en stukjes bos. Daarna gaat het meer naar de linker berghelling het bos in en wordt het zo mogelijk nog steiler.

Wel is er af en toe een open stukje waarbij we van het toenemende uitzicht kunnen genieten terwijl we op adem komen. Dat is nog nodig want we zijn nog maar twee dagen in de bergen en nog niet helemaal geacclimatiseerd.

Het is geen straf om even te moeten rusten en rond te kijken, aan de overzijde van het dal zien we de Geigenkamm en die is imposant met zijn gletsjers tussen de toppen van de Puitkögel (3343m), Sonnenkogel (3186m) en Wassertalkogel (3252m).

In het bos gaat het over een smalle Kamm verder omhoog, dit is het steilste deel van de tocht maar wel heerlijk in de schaduw. Eenmaal boven de boomgrens gaat het meer geleidelijk tussen de Alpenden en Alpenrozen door, maar het blijft wel alsmaar klimmen geblazen.

In dit gedeelte is ook goed te herkennen dat we door een dal omhoog klimmen. We zijn hier in het Hirschtal tussen de Brandkogel rechts en de Muttenkopf links. Dan komen we bij een splitsing. Links gaat het via de panoramaweg omhoog naar de Riffelseehütte en het bergstation. Rechts, verder door het Hirschtal omhoog tot boven de See, wordt onze keuze.

Door het bovenste gedeelte van het Hirschtal gaat het pad steeds vlakker verlopen, tot het weer links richting de berghelling gaat. Daar volgt nog een kort maar steil stukje met haarspeldbochten tot we na 700m klimmen boven zijn aangekomen.

Daar zoeken we een weg naar het verderop gelegen brede pad en gaan dan naar rechts. (Links boven ons is hier het bergstation van de kabelbaan zichtbaar). Nog enkele hoogtemeters zijn er dan te overwinnen voor we onder ons een prachtig panorama te zien krijgen; De Riffelsee!

Na drie uur bergop is het tijd geworden voor de boterhammen. We hoeven hier niet lang te zoeken naar een geschikt plekje om deze op te eten, het is er adembenemend. Zittend op een paar rotsblokken boven het op 2232m hoog gelegen meer genieten we van onze pauze.

Uiteindelijk moeten we toch weer in de benen komen en de aanblik van bergtoppen en gletsjers, weerspiegeld in water van de See, loslaten.

Nu is het tijd voor een rondje Riffelsee, waaraan we beginnen door het laatste stukje af te dalen tot aan de oever rechts van het meer. We volgen het brede pad tot we achter aangekomen een hek passeren en dan naar rechts het water kunnen verlaten. Daar ligt nog een restant van een sneeuwveld en, ook al zijn we allemaal volwassen, dat blijft toch wel trekken.

Nog een laatste sneeuwbal gooien, dan keren we terug naar het pad om het meer en steken even later via een houten brug de Riffelbach over die de See van water voorziet. Over de brug gaat het dan links over het oeverpad terug om het 'rondje See' compleet te maken.

Bij ons tweede bezoek, toen we hier met vrienden waren en de kabelbaan hebben genomen, zijn we eerst over de brug nog een tijdje naar rechts gelopen. Dat is de Offenbacher Höhenweg. Een prachtig en goed te volgen paadje, tot deze uiteindelijk sterk gaat stijgen en alleen toegankelijk wordt voor ervaren bergwandelaars. Terug moet dezelfde route worden genomen, er is geen alternatief terug naar de See.

Aan deze zijde van het water kronkelt het pad wat meer en zijn er af en toe rustige plekjes waar bankjes neer zijn gezet. We lopen door tot we bij de overloop van het meer aankomen. Daar loopt de See leeg via de prachtige Seebach.

Via de brug over deze Seebach met daarna een breed pad rechts de berg omhoog, kom je bij de Riffelseehütte. Dan moet er wel weer geklommen worden, terwijl er beneden nog de mooie Taschachalpe ligt om een pauze te houden.

Wij gaan voor de laatste en steken de brug niet over. Voor de brug gaan we rechts het paadje omlaag, aangegeven met een geel routebord.

(Let op; Laat je hier niet verleiden om aan de overzijde van de beek de brede weg omlaag te kiezen. Dat lijkt een gemakkelijker weg, maar is dat zeker niet! En, je mist een prachtig stukje natuur.)

Even loopt het met een boog langs de berghelling, daarna draait het paadje weer terug naar de oever van de Seebach om de beek daarna lange tijd omlaag te blijven volgen.

Op de heenweg hadden we de mooiste uitzichten vooral achter ons, deze keer echter recht vooruit.

Neem bij dat 'plaatje' het waterlawaai van de beek, dan zie je Oostenrijk op zijn mooist. Het is een schitterende afdaling via het smalle maar goed begaanbare paadje.

Verderop wordt de beekoever verlaten en buigt het bergpaadje naar rechts om het Taschachtal in te gaan. Achter in dit zijdal van het Pitztal zien we dan weer nieuwe besneeuwde bergtoppen en gletsjers. Het goed herkenbare hoogste punt achter in het dal is de 3535m hoge Hochvernagtspitze, omringt door nog veel meer drieduizenders, vooral bij helder weer een bijzonder mooi uitzicht.

Er is maar een pad, dus kunnen we rustig om ons heen blijven kijken. Nadat we een stuk het Taschachtal in zijn gelopen volgen enkele haarspeldbochten omlaag. Daar verandert de algemene richting van het pad door lager op de helling in tegengestelde richting verder te gaan. Naar het Pitztal terug.

In de allerlaatste meters is er nog een steil stukje waarin wordt afgedaald tot aan een brede halverharde weg. Op deze weg gaan we dan rechts, om even later via veel bochtenwerk verder af te dalen naar de kleine Speicher (Stuwmeertje) die we van boven al hebben kunnen zien.

We komen dan weer bij de Seebach terug, waar deze als enorme hoge en brede waterval omlaag stort. Schitterend. Daar steken we de brug over, pal onder de waterval langs, en blijven het pad nog even links aanhoudend volgen tot we bij de Taschachalpe (1796m) aankomen. Tijd voor een drankje op het grote terras bij deze Alpe nu we het zware klim- en dalwerk hebben gehad.

De verdere route terug is nu heel eenvoudig. We lopen pal langs de boerderij en blijven deze brede weg omlaag volgen. Al snel zien we Mandarfen onder ons liggen met daarvoor de Pitze. De weg buigt naar links met de berghelling mee, en geleidelijk omlaag tot we beneden in het Pitztal zijn aangekomen.

Hier blijven we links van de Pitze lopen, gaan dan onder de kabinebaan vanuit Mandarfen door, en stappen verder richting Tieflehn wat maar een klein stukje verderop ligt en van verre al zichtbaar is. Vlak voor we Tieflehn bereiken komen we weer bij de

brug over de Pitze, steken deze andermaal over, en gaan dan linksaf de laatste meters tot de parkeerplaats afleggen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2012-superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |